

Vurun Abaliya

— Canan D Onuř · 13 Aralık 2009

Aşk ve sevda sözcüğü ona ayıp yazılmıştı
Yüreğine bunun için tutsak etti sevdayı
Hayallerinin özgürlüğünde süsleyip yaşattı
Çünkü aşk ve sevda ona ayıp yazılmıştı
Yasak dediler

Umutların çiçeklenmesi günah sayılmıştı
Prangaya vurdu beynini ve duygularını
Parçaladı doğradı yüreğini, içti kanını
Sarılıp koklamadı, aşkı hiç yaşamadı
Çünkü aşk ve sevda ona ayıp yazılmıştı
Günah dediler

Bir ses duydu bir gün, sakın aldırma diyordu
İnsan dünyaya sadece bir kez geliyordu
Aşkın heyecanı ile gidilen yol cennetin yoluydu
Yasak duvarlarında şimdi çiçekler açıyordu
Aşk melekleri onu gülümseyerek izliyordu
O yaşıyordu

Bütün yasaklara o an isyan bayrağı açtı
Özlemleri çizdiği çizgileri sildi attı
Vurun abaliya çünkü o hudutlarını aştı
Sevgi denizinde kendisine bir yol açtı
Artık aşk ve sevda onunda hakkıydı
Yaşamalıydı

Canan Onuř_2008_İst